

i zbog morske erozije, tako na pr. između Krnčine i Sukošana, Sukošana i Bibinja, pa izmed Zadra i Bibinja.

Istočno sedlo, koje prati antiklinalu Biograd-Zadar sa kopnene strane, stvara morskou obalu tamo, gdje je ona propala, a napokon zalazi i samo sedlo sjeverno od Punta Amica u zatonu Pidvago pod more. Ovo sedlo pokazuje između Biograda i Vranskog blata antiklinalni slojni položaj, no dalje prama sjeverozapadu između Turnja Krnčine prevrnuto je prama jugozapadu, pače na malu daljinu kod Krnčine premaknuto je preko eocenskih naslaga antiklinalnog korita.

Na sjeveru od Bibinja umetnuto je u ovo istočno sedlo ponovno jedno korito od alveolinskog vapnenca, u kojemu kod Casa rossa dolaze i numulitni vapnenci, a u Dražnicama kod Dikla lapori gornjeg srednjeg eooena. Tercijarno kamenje ove antiklinalne zone tvori od zaljeva Pidvago preko Dikla do Petrčana i prema sjeveru odavle obalu Dalmacije. Ta se povorka naslaga u istoj mjeri raširuje, u koliko se antiklinala od Dračevca-Babinduba i Bokanjca suzuje i zatvara.

Poluotok zadarski sastoji skroz od kamenja srednjeg eocena, i to od laporanaca kao i od vapnenaca onoga korita, koje se proteže od Biograda preko Filip-Jakova-Krnčine-Sukošana i Bibinja. Obalni put, koji prolazi uz jugozapadnu obalu poluotoka, ide svagdje na svjetložučkastim ili modrušastim, mekanijim ili tvrdim naslagama laporanaca ili pješčenika. Ponajprije opažaju se putem od vojničkog vježbališta uz obalu, samo slojne glavice tvrdih naslaga kako iz mora strše, jer je obala pokrivena kršjem ili zidinama, no dalje idući (pred sv. Markom) vide se lapori i na strmini između puta i mora. Na oko čini se, da u tim laporima nema okamenina, no ako izaberemo mekanije komade, pa ih tako dugo močimo u vodi, dok ne počne oticati čista voda, tad ćemo viditi pod mikroskopom, da u njima imade bezbroj posve sitnih okamenina i to pretežno kućice sitnih praživa (foraminifera).

Kod sv. Marka (Sumarka) i kod klaonice tiče se jezgra zadarske sinklinale mora, pa se jasno vidi, kako slojevi tamo, gdje je more dublje zahvatilo u kopno, padaju prama jugozapadu, a dalje prama van na sjeveroistok, t. j. slojevi su sinklinalno ili koritasto položeni. Poluotok, na kojemu leži vojnička